

ἐπιμόνου ἐργασίας τοῦ ἀειμνήστου. Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅμως ὅτι ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ ἔστω καὶ ἀργὰ πρέπει ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἐκδόσεως ἰδίου βιβλίου ἐνθα ν' ἀντικατοπτρίζεται καὶ ἐξιστορεῖται λεπτομερῶς ἡ μεγαλουργὸς δρᾶσις καὶ ἐργασία τοῦ ἀνδρός. Ἐνα τοιοῦτον ἔργον θ' ἀποτελέσῃ μνημείουνον πνευματικὸν καὶ θὰ παραδειγματίσῃ τὰς παρούσας καὶ μελλούσας γενεὰς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν παντὸς ὑψηλοῦ καὶ ὠραίου. Ἀλλὰ καὶ καθήκον ἐπιβαλλόμενον ὑπαγορεύει τὴν τοιαύτην πράξιν. Ἄν προεκηρύσσετο ἕνας διαγωνισμὸς διὰ τὴν συγγραφὴν τούτου θὰ ἐκέντριζεν ὑποθέτομεν πολλῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων τὴν φιλοτιμίαν. Αὗται ὑπῆρξαν περίπου ἐν πάσει συντομίᾳ ἂν ἀλγισμόνητοὶ ὑπηρεταί, ἅς διὰ τὴν πόλιν προσέφερον ὁ ἐξαίρετικὸς αὐτὸς ἀνθρωπος, τὸν ὅποιον μετὰ πραγματικῆς ὀλίψεως καὶ μετὰ δάκρυα συνῴδευε πρὸ δεκαετίας σύμπασα ἡ πόλις τῶν Πατρῶν μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ κατοικίας. Αἱ Πάτραι ἀναμείβουσαι τὰς πράξεις τοῦ Δημητρίου Βότση ἀνήγειραν τὸν ἀδριάντα αὐτοῦ εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς πλατείας τῶν τριῶν συμμάχων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗΣ

Τὸν Δημήτριον Βότσην ἐν τῇ δημαρχίᾳ τοῦ Δήμου Πατρέων διεδέχθη ὁ Δημήτριος Ἀδρικόπουλος Μπουκαούρης ἐκλεγείς τοιοῦτος κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1914 διὰ μεγάλης πλειοψηφίας. Ὁ κ. Μπουκαούρης κατάγεται ἐξ ἐπιφανοῦς τῶν Πατρῶν οἰκογενεᾶς. Ὁ πατὴρ του, Ιατρός, ἐξέλιπε προῶρως ἐν τῇ εὐσυνειδήτῃ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματός του. Οἱ ἐκ μητρὸς συγγενεῖς του, τῆς ἀρχαίας Πατρινῆς οἰκογενεᾶς τῶν Μπουκαουρέων, ὑπῆρξαν μιὰ τῶν διαπρεπεστέρων οἰκογενειῶν τῶν Πατρῶν. Ὁ πάππος του διετέλεσε μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν ὁ πρῶτος Δήμαρχος Πατρέων. Ἀνατραφεὶς μετ' ἀρχὰς αὐστηρᾶς οἰκογενειακῆς παραδόσεως, ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῶν πλέον εὐγενῶν ἀσθημάτων πολιτικῆς φιλοδοξίας, προικισμένος μετ' ἀρκετὰ χαρίσματα καὶ μετ' ἀμόρφωσιν σπανίαν, εὐθύς, τίμιος, ἐρ-

γατικός και καταπόντος, ανεμίχθη εις τήν πολιτείην κατα-
 κτήσας άμέσως τās συμπαθείας τών συμπολιτών του, εκλέξαντες
 αυτόν τὸ πρῶτον Δημοτικόν Σύμβουλον διὰ μεγάλης πλειοψη-
 φίας. Τὸ διὰ τὴν πόλιν ἐνδιαφέρον του άμέσως κατεδείχθη άγω-
 νισθεὶς διὰ τὴν προαγωγήν τών συμφερόντων τοῦ Δήμου. Ἡ
 ἐμπιστοσύνη και ἡ ἐκτίμησις τών συμπολιτῶν του τὸν ἔφερε μετ'
 ὀλίγον χρόνον ἀντιπρόσωπον εἰς τὸ Κοινοβούλιον τῆς Ἐπαρ-
 χίας Πατρῶν. Ὁ πόθος ὕμῶς και ἡ φιλοδοξία τοῦ Μπουκαούρη
 ἦτο ἡ ἀνάπτυξις και προαγωγή τῆς ἀγαπητῆς του πόλεως τών
 Πατρῶν. Ἐνα ὄνειρον εἶχε νὰ καταστήσῃ τὴν πόλιν πρῶτυπον
 Ἐθρωπαϊκῆς και ἀξίαν τοῦ ὀνόματός της. Διὰ τοῦτο τὸν βλέπο-
 μεν εἰς τās Δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1914 παλαίοντα μὲ τὸν ἰ-
 σχυρὸν βράχον τὸν ἀείμνηστον Δημήτριον Βότσην. Οἱ συμπολι-
 ται του γνωρίζοντες τὴν χρηστότητα και τās ἀρετὰς του και
 τās ἐμμόνους ἰδέας του διὰ τὴν προαγωγήν τῆς πόλεως, τὸν
 ζήλον και τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς πᾶν ὅ,τι ἐνδιέφερε τὴν πό-
 λιν, τὴν ἀπαράμιλλον δραστηριότητα και ἐνεργητικότητά του,
 τὸν προέκριναν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου. Ὡς Δήμαρχος δι-
 ῆκησε τὸν Δῆμον ἀπατριάστως και μὲ παρσιμιώδη ἀπροσωπολη-
 φίαν, ἀποδέξας πᾶν ὅ,τι εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τών συμφερόντων
 τοῦ Δήμου. Τὰς κομματικὰς ἀξιώσεις ὅταν αὐταὶ ἦσαν ἐνάντιαι
 τών συμφερόντων τοῦ Δήμου πάντοτε ἀπέρριπτεν. Ὡς και τās
 σκοπίμους και κακοβόλους εἰσαγγήσεις. Πολλάκις διὰ τοὺς λό-
 γους τούτους εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δυσαρεστήσῃ πολυτί-
 μους φίλους του. Ἀλλὰ ἐὰν τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ Δημήτριος Μπου-
 καούρης και ὑπὸ τριαύτας κατέχευο ἀρχὰς, δὲν ἠτύχησε νὰ
 ἴδῃ πραγματοποιούμενον τὸ ὄνειρόν του και τὸν μοναδικόν σκο-
 πὸν τῆς ζωῆς του. Ἀντίξοι περιστάσεις δὲν τοῦ επέτρεψαν νὰ
 ἱκανοποιήσῃ τὴν εὐγενῆ του φιλοδοξίαν. Τὰ ἔργα τῆς προόδου
 και τοῦ ἐξωραϊσμοῦ μὲ τὰ ὀλοῖα ἐσκόπει νὰ προικίσῃ τὴν πόλιν ἐ-
 σαμάρτησαν, αἱ τῆ ἐνάρξει των λόγων τῆς ἐκρήξεως τοῦ συγκλονί-
 σαντος ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν ἀνθρωπότητα μεγάλου Ἐθρωπαϊ-
 κοῦ πολέμου. Ὡς ἦτο ἐπόμενον πᾶσαι σχεδὸν αἱ οἰκονομικαὶ
 πηγαὶ τοῦ Δήμου ἐστείρευσαν, τὰ δὲ ἔσοδα αὐτοῦ ἠλαττώθησαν
 εἰς τὸ ἐλάχιστον. Μόλις και μετὰ βίας ὁ Δῆμος ἐπῆρκει διὰ τὴν

στοιχειώδη διοίκησιν αὐτοῦ. Ἡ ἔλλειψις ὅμως χρημάτων δὲν τὸν ἀποκαρδίωσεν. Ἐντείναντες ἕλας τὰς προσπάθειάς του κατώρθωσε διὰ τῆς περισυλλογῆς τῶν ἀπομεθέντων οἰκονομικῶν ψυχλῶν νὰ ἀνακαινίσῃ πλείστας ὁδοὺς τῆς πόλεως. Διέθεσεν ὀλόκληρον τὴν ἐπιχορήγησιν αὐτοῦ τριῶν ἐτῶν ἀνερχομένην εἰς 34 χιλιάδας δραχμῶν συμπληρώσας τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ δι' ἄλλων ἰδίων χρημάτων του διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἀσύλου. Ἀλλὰ καὶ ἄλλα δημοτικὰ ἔργα κατώρθωσε νὰ πραγματοποιήσῃ μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ μεγάλων ὑπονόμων, ἡ ἐπισκευὴ τοῦ καταρρέουσantos ὕδραγωγείου Ρωμανοῦ, καὶ ἡ διαρκῶς ἐνεργουμένη συντήρησις τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Ἐπὶ τῆς Δημαρχιακῆς του περιόδου ἡ πύλις ὑδρεύετο τρεῖς καὶ τέσσαρας φορὰς τὴν ἡμέραν. Διὰ τὴν καθαρότητα τῆς πόλεως ἐδείκνυεν ἐξαιρετικὸν ἐνδιχφέρον, κατορθῶνων νὰ δικτηρῇ ταύτην πάντοτε ἄμειπτον. Εἰς τὸν Μπουκαούρην ὀφείλεται καὶ ἡ ἐν τῷ Δημοτικῷ Βρεφοκομείῳ λειτουργήσασα κλινικὴ τῶν ἐκθέτων, ἣν ἐδῶρσεν πρὶν ἢ περιβληθῆ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου, ὅτε ἦτο μέλος τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Βρεφοκομείου, δαπανήσας ἐξ ἰδίων του περὶ τὰς 19 χιλιάδας μάρκων. Σεβαστὴν ποσὴν ἐξ ἰδίων του διέθετε κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐπιστρατεύσεις ὑπὲρ τῶν συσσιτίων καὶ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν πολεμιστῶν τῆς Πατρίδος.

Ἐκτὸς τῆς ἄλλης ποικίλης δράσεώς του, εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἔργων τοῦ Γλαύκου ἀπέδῃ ἡ κινητήριος δύναμις, διὰ τῆς ὁποίας ἐπετεύχθη τὸ τεράστιον τοῦτο ἔργον. Δύναται δὲ νὰ λεχθῇ μετ' ἀπολύτου ἐλικρινείας ὅτι τὰ ἔργον δὲν θὰ ἐφέρετο εἰς πέρας ἐὰν ὁ Δημήτριος Μπουκαούρης δὲν ἴστατο ἀκλόνητος ὡς βράχος πρὸ τῆς ἀπειρίας τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες καθημερινῶς παρουσιάζοντο ἀπειλοῦσαι τὴν ματαίωσιν τοῦ ἔργου καὶ τὰς ὁποίας ἐσπευδε δεξιῶς ἐνεργῶν νὰ κατανικήσῃ,

Τοιαύτη ἐν συντομίᾳ ἡ πολιτεία τοῦ κ. Δημητρίου Ἀνδρικοπούλου Μπουκαούρη. Τὸν Δῆμόν ἐγκατέλειψε μετὰ ἐνδεκαετηρῆ συνεχῆ διοίκησιν, κατὰ τὸ ἔτος 1925, μετὰ τὸ πικρὸν παράπονον ὅτι ἡ μοῖρα δὲν τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ πόθον τῆς ἐξευρωτικῆς τῆς προσφιλοῦς του πόλεως διακλύσασα τὸ ὄνειροπόλον οἰκοδόμημα, τὸν ὁποῖον ἐπίμονοι μελέται, κό-

ποι και μόχοι είχαν ανεγείρει εν τῇ δικαιοῖα αὐτοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΣ

Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ τοῦ 1925 ἀνέδειξαν Δήμαρχον τὸν κ. Ἰωάννην Βλάχον, Ιατρόν. Ἐπιστήμων ἔγκριτος, ἐξασκίσας ἐπὶ μακρὰν, σειρὰν ἐτῶν τὸ ἐπάγγελμά του, προσέφερον πολλὰς καὶ ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν Πατρῶν. Διὰ τοῦτο δικαίως ἀπήλαυε τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως τῶν συμπολιτῶν του. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ στοργή του πρὸς τὴν πόλιν καὶ ὁ διάπυρος πόθος του ὅπως συντελέσῃ διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ πρόσοδον αὐτῆς τὸν ἔφεραν πρὸ τῶν καλπῶν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν τοῦ 1925, ἔνθα κοινὴ ἐξεδηλώθη ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐκλογέων του.

Ἀναλαβὼν τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου ἐπεδόθη μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὰ νέα του καθήκοντα, δι' ἃ ἐν τῇ συναισθήσει ὅτι τοῦ ἐπέβαλον μεγάλας ὑποχρεώσεις, ἠναγκάσθη νὰ στερήσῃ τὴν πόλιν τῶν πολυτίμων ἐπισημονικῶν φώτων του. Ἀκούραστος, ἐργατικώτατος, ἀκαταπόνητος, παρευρίσκειται ἀπὸ πρωῒα· μέχρις ἑσπέρας εἰς τὸ Δημαρχεῖον δεχόμενος μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν λεπτότητος οἰομένηποτε συμπολίτην, παρέχων πᾶσαν συμβουλὴν καὶ ἀκούων μετὰ προσοχῆς τὰ διάφορα ζητήματα αὐτῶν. Ἄν καὶ δὲν εὗρίσκειται εἰσέτι εἰς τὸ ἥμισυ τῆς δημαρχιακῆς του περιόδου ἐν τούτοις πολλὰ δύναται· τίς εἰπεῖν ὅτι ἐπέτελεσε διὰ τὸν Δήμον. Ὑφίστανται ὅμως εἰσέτι ἐκκρεμῆ ζητήματα μεγάλα, ἄτινα, στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τοῦ κ. Βλάχου, πεποίθαμεν ὅτι θὰ εὕρωσι τὴν λύσιν των.

Θὰ ἦτο παράλειψις ἂν εἰς τὴν βραχείαν ταύτην σκιαγραφίαν τοῦ κ. Ἰωάννου Βλάχου δὲν ἀναφέρομεν τὴν φωτεινὴν καὶ ἐπιτυχῆ αὐτοῦ δράσιν εἰς τὴν συντέλεσιν τῶν μεγάλων ἔργων τοῦ Γλαύκου. Εὐθύς ὡς ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου ἔπραξε τὸ πᾶν μὴ φεισθεὶς κόπων καὶ προσπαθειῶν ὅπως ἴδῃ πραγματοποιούμενον τὸ γλυκὺ τῆς πόλεως ὄνειροπόλημα. Ἐπάλασεν ἐναντίον μυρίων ὄσων δυσκολιῶν καὶ ἐμποδίων καὶ κατὰ τὴν τελευ-